

Regele Mihai I

LOIAL TUTUROR

Ilustrații din proiectul „Fotografii pentru Rege”,

inițiat de ION TUCĂ și GELEADIN NEZIR

Text de CAMELIA CSIKI

Prefață de ADRIAN CIOROIANU

Cuvânt-înainte și epilog de ION TUCĂ

Omagiu – Lumina Regelui de DAN BĂDIC

CUPRINS

REGELE UNEI ROMÂNII FĂRĂ SEMNE DE EXCLAMARE	9
FOTOGRAFII PENTRU REGE	11
AUBONNE, LAUSANNE, GENEVA	15
Lumina Regelui	17
Aubonne	21
Lausanne	27
Aeroportul din Geneva	33
OTOPENI	37
CASTELUL PELEȘ	47
PE SUB ARCUL DE TRIUMF SPRE PALATUL REGAL	65
Arcul de Triumf	67
Palatul Regal	71
PIAȚA PALATULUI REGAL	95
CORTEGIUL FUNERAR PE CALEA VICTORIEI	113
CATEDRALA PATRIARHALĂ	123
TRENUL REGAL	137
CURTEA DE ARGEȘ	151
EPILOG	169
MULȚUMIRI	171

Adresez tuturor recunoscătoare mulțumiri pentru cuvintele alese, pentru afecțiunea și gândurile pline de compasiune pe care le-ați arătat, cu trista ocazie a trecerii la cele veșnice a tatălui meu.

Regele Mihai a fost un tată minunat, un model de moralitate și un stâlp al istoriei contemporane a țării noastre. Loial, drept și generos, Regele a dovedit un angajament neclintit față de Națiune și Coroană.

Am fost cu toții în aceste zile în comuniune, mândri, îndurerăți și înălțați sufletește.

Aceleași principii și sentimente ca ale tatălui meu vor călăuzi, de acum înainte, Familia Regală a României.

Vă mulțumesc pentru forța iubirii voastre și pentru atașamentul fără pereche pe care l-ați arătat Regelui nostru, în ultimele sale zile pe pământ. Datorită vouă, aceste ultime zile de jale vor rămâne în istoria contemporană.

Custodele Coroanei române

REGELE UNEI ROMÂNII FĂRĂ SEMNE DE EXCLAMARE (PENTRU CĂ NU TOT CE NU SE VEDE ÎNSEAMNĂ CĂ NU EXISTĂ)

Acest album, în bună parte, pleacă dintr-un paradox: până în anul 1990, figura Regelui Mihai era cu precădere o fotografie veche și tot mai îngălbenită a unui om ireal de frumos și de tânăr, care parcă venea dintr-o lume paralelă cu a noastră – o fotografie care se mai găsea doar în deschiderea unor cărți, almanahuri sau manuale publicate în intervalul 1940–1947, cărți pe care, în cel mai bun caz, unii dintre bunicii noștri le-au păstrat prin podurile caselor. Toți cei inițiați cât de cât în istorie știau că omul din acele fotografii *fusesse* Regele României – și că el avea toate datele să fie poate cel mai bun rege român al secolului al XX-lea, doar că i-a fost dat să trăiască în cea mai proastă perioadă a istoriei noastre...

Ca și copiii (sugera Gustave Le Bon), masele sunt predispuse la cruzimea vocabularului. Așa cum într-o clasă normală, de cartier, toate defectele reale sau aparente ale unui elev deosebit sunt taxate de către colegii săi (*grasul, ochelaristul, cocoșatul* etc.), tot așa, în decembrie 1989, Regele Mihai le-a părut a fi, unora dintre români, un *bătrân* tată a cinci fete, care își căuta locul în lume... E drept că Regele avea, în acel moment, (doar) 68 de ani împliniți (născut fiind în octombrie 1921, cum se știe), dar nimeni nu putea să bănuiască atunci că acestui om Providența îi va dăruia încă 27 de ani de viață după despărțirea României de comunism – adică o potențială șansă de continuitate istorică, la care majoritatea românilor nu s-au gândit...

Din aceste motive moartea Regelui, în decembrie 2017, a produs o asemenea emoție. Toți românii îl știau – mai curând din fotografii decât din jurnale televizate, pentru că acest om a ales să fie, de la un capăt la altul al vieții, discret. Pentru Mihai I, discreția era o formă de respect față de celălalt.

Interesant este că mulți români, mai mulți decât s-ar fi bănuie, l-au înțeles. Funerariile Regelui au fost fotografia unei României mai bune decât cea din viața noastră de zi cu zi. A fost o Românie fără semne de exclamare. Nimic senzațional, niciun *breaking news*, de-a lungul traseului spre necropola dinastiei române, pe tot drumul de la București la Curtea de Argeș. Românii au respectat discreția Regelui prin simpla lor prezență, masivă și decentă, de-a lungul unui traseu care avea să ne despărță definitiv de cel de-al patrulea monarh al nostru.

Mihai I va rămâne ca o lecție aparte în istoria noastră. O lecție care va spune: *nu tot ce nu se vede înseamnă că nu există*. Zeci de ani nu l-am văzut pe Regele Mihai, dar fiecare a știut că acest om, ca un capitol al istoriei noastre contemporane, este încă în viață. El a fost una dintre cele mai *știute* și mai *nevăzute* figuri ale istoriei noastre – adică întreaga epocă dintre vârsta lui de 26 de ani și cea de 69 de ani (1947–1990). Cu atât mai necesare sunt imaginile care urmează, ca un memento despre o Românie, republică în toate datele sale, care și-a înmormântat Regele legitim; gândul vă va duce spre o Românie care ar fi putut fi, dar care nu s-a întrupat.

Încă?

ADRIAN CIOROIANU

FOTOGRAFII PENTRU REGE

CUVÂNT-ÎNAINTE

„Nu putem avea viitor fără a respecta trecutul nostru”, spunea Majestatea Sa Regele Mihai I.

Istoria este sculptată în piatră, scrisă în cuvinte și immortalizată în imagini.

Împreună, poporul român și Casa Regală română, am fost martori și contemporani ai Istoriei.

Împreună l-am însoțit pe ultimul drum pe Majestatea Sa Regele Mihai I. l-am arătat, înainte de toate, respectul nostru pentru tot ce a făcut pentru poporul român și pentru România.

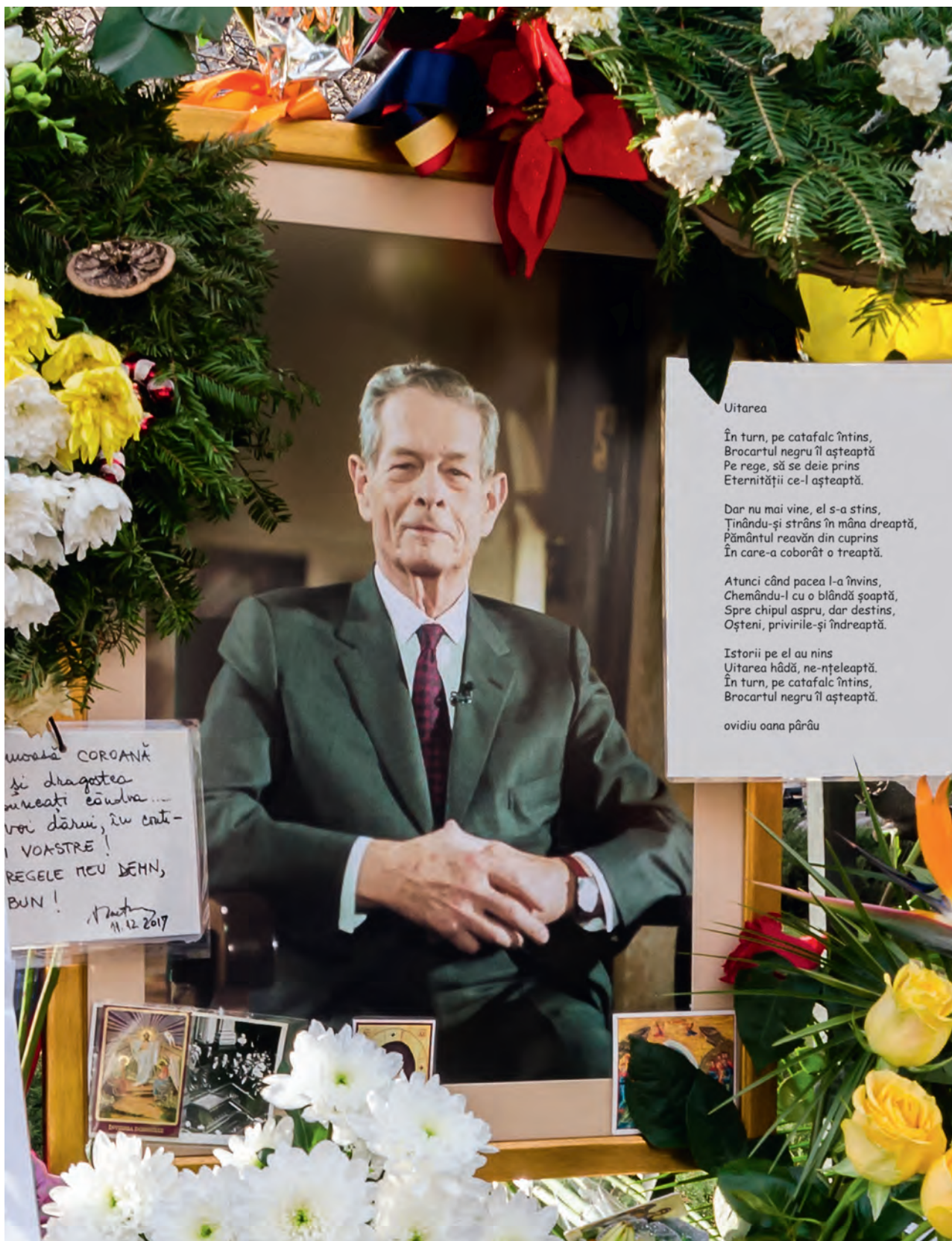
De aceea, am luat inițiativa realizării acestui album comemorativ împreună cu domnul Gelaledin Nezir – general-maior în rezervă, director de cabinet al ministrului apărării naționale – și ne-am transformat din simpli martori ai Istoriei în cei care o scriu.

Înainte ca sculptorii să o fixeze în piatră, înainte ca istoricii să o aștearnă în cuvinte, v-am propus să adunăm imaginile realizate de voi, contemporanii Majestății Sale Regele, fie că au fost immortalizate la Aubonne, la București ori pe drumul spre Curtea de Argeș.

Ideea realizării acestui album a venit ca o datorie pe care trebuia să o împlinim împreună cu toți cei care au simțit aceleași emoții ca și noi și au immortalizat imagini ce pot transmite aceste emoții. Împreună cu domnul general Gelaledin Nezir am discutat despre acest demers și am conceput, pas cu pas, fiecare etapă a acestui proiect colectiv. Am dorit să fie o lucrare care să arate unitatea și demnitatea, mândria și puterea românilor în momente grele, cu dragoste și iubire pentru Rege, cu credință și smerenie înălțătoare.

Am primit atât de multe fotografii, încât ne-am dat seama imediat că misiunea Comisiei pentru selecția acestora nu va fi deloc ușoară, dar dragostea pentru Rege și atașamentul față de acest proiect au condus la rezultatele pe care le veți vedea în paginile care urmează.

Alături de cei doi inițiatori, din comisie au făcut parte domnul Dan Bădic, primul director al Casei Majestății Sale Regele Mihai I, domnul Ticu Alexe de la Sudio Video Art, domnul Mihai Ricci – primul secretar particular al Alteței Sale Regale Principesa Margareta a României, devenită acum Majestatea Sa Margareta, Custodele Coroanei române –, doamna Constanța Iorga – secretar general al Casei Majestății Sale și secretar privat al Majestății Sale Regelui, cea care a vegheat la bunul mers al Secretariatului regal și mai ales cea care, alături

de soțul său, domnul Cătălin Popescu, artist plastic și secretar arhivar al Familiei Regale, au fost lângă Majestățile Lor, în Elveția, până în ultima clipă –, doamna Yvette Fulicea, specialistă în domeniul artelor, fiica doamnei Simina Mezincescu și susținătoare a numeroaselor proiecte regale de după 1990. Pentru rigoare în domeniul fotografic au făcut parte din comisie domnii Daniel Angelescu și Cristian Coposesc – fotografii oficiali ai Familiei Regale a României.

Pentru ca albumul să fie susținut și realizat în condiții deosebite, am primit sprijinul necondiționat al domnului Dan Coma, furnizor al Casei Regale, dar și al doamnei Camelia Csiki, realizatoarea emisiunii „Ora Regelui” de la TVR, care a acceptat să contribuie cu textele ce însoțesc fotografiile prezentate în albumul îngrijit și editat de un colectiv de excepție al Editurii Corint. Amintesc aici pe doamna Luiza Penescu, pe domnul Cristian Greșanu și pe doamna Ana Antonescu care, împreună cu Editura Corint, au desăvârșit proiectul nostru, așezând într-o carte-album mărturii, imagini și simțăminte frumoase, gânduri alese și îndeosebi dragoste pentru cel care a fost mai mult decât un Rege. Numai așa putem arăta întregii lumi ce au gândit și cum au suferit românii în acele clipe și mult după aceea.

Mihai I. Loial tuturor este oglinda unor mărețe momente ale istoriei noastre, martorul viu în conștiința prezentului românesc și a generațiilor viitoare.

ION TUCĂ

